

mig med folk, der ved mere om det her, end jeg gør, så er der – når man taler om mellemstatsligt samarbejde, som man taler om her – ikke noget problem. Det kan jo være, som hr. Thulesen Dahl selv er inde på, at man, hvis man vedtager nogle andre ting, så må se på konventionen og se på de aftaler, man har lavet; men ud fra de nuværende forudsætninger er der ingen problemer.

Hr. Keld Albrechtsen talte om en mindre effektiv og dyrere måde at udføre politiopgaver på. Dér må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen: Det er vi ikke enige i. Vi tror på, at når man på den måde fleksibelt kan samarbejde på tværs af landegrænserne politimyndighederne imellem og ikke bliver hæmmet af nogle grænsebomme, som tilfældigvis er dér og dér, så vil der være mulighed for effektivt at kunne løse nogle politiopgaver og nogle kriminalitetsproblemer, som vi alle sammen har en interesse i bliver løst.

At der så kan være noget bureaukrati i starten, jamen det må man jo få klaret. Sådan er det med mange nyetablerede organisationer, men det må man jo kunne finde ud af. Vi tror på, at det er en rigtig måde at gøre det på, vi tror på, at det er en effektiv måde, og vi tror på, det er den eneste måde, hvorpå man kan løse nogle af de internationale kriminalitetsformer, der desværre er.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg anerkender naturligvis, at hr. Brian Mikkelsen lytter til nogen, som hr. Brian Mikkelsen stoler på og har tillid til, og så vælger holdning og tager bestik efter det. Men sagen er jo, vil jeg sige til hr. Brian Mikkelsen, at Schengenkonventionen er lavet på et tidspunkt og på en baggrund, der er helt anderledes end den, Danmark har nu, nemlig på den baggrund, at man havde et EU, hvor medlemsstaterne gik i samme takt, således at hvis man lavede et overstatsligt samarbejde inden for det retlige område inden for EU, ja, så forudsatte man, at alle medlemslande i EU var med i det overstatslige samarbejde.

Det er jo ikke situationen nu, og det er derfor, jeg vil bede hr. Brian Mikkelsen – om ikke andet så i hvert fald mellem handlingerne her i salen i det udvalgsarbejde, der kommer – om at kigge meget nøje på artikel 142 for at se, om der ikke, efter at Edinburgh-Afgørelsen er vedtaget, efter at Danmark har fået et forbehold, så bør være baggrund for, at Danmark siger, at artikel 142 og eventuelt andre artikler, som spiller ind,

må rettes til, så de tager højde for den særlige danske situation, som altså er anderledes – vil jeg understrege – end dengang, da Schengenkonventionen blev til.

Anne Baastrup (SF):

Som fru Dorte Bennedsen sagde, har vi i Folketinget diskuteret Schengenkonventionen igenem lang tid, og vi har også givet udtryk for vores holdninger undervejs. Så jeg vil i og for sig ikke ved min mellemkomst forlænge debatten så forfærdelig meget.

I SF fastholder vi, at vi ikke ønsker det samfund, som der lægges op til med tiltrædelsen af Schengenkonventionen, for vi ønsker ikke, at den manglende grænsekontrol skal føre til politikontrol i grænseområdet, og vi ønsker ikke, at det danske samfund generelt skal udvikle sig til et kontroksamfund, hvor politiets rolle og funktion markant ændres. Og vi ser med stor skepsis på det informationssystem, der er opbygget i Schengen, for der er ingen demokratisk kontrol og ingen reel afgrænsning af, hvilke myndigheder der må benytte sig af de oplysninger, der er indeholdt i SIS og SIRENE.

Hvis man sammenligner Schengeninformationssystemet med Europolsystemet og sikkerhedsforanstaltningerne omkring Europol, skal Schengeninformationssystemet imidlertid have ros, idet der i Schengensystemet er et permanent hul foroven, således at man dér – i modsætning til, hvad der er tilfældet med Europolsystemet – hele tiden vil tillempe Schengeninformationssystemet efter det, som måtte blive vedtaget enten i Europarådet eller andre steder med hensyn til beskyttelse i registerlovgivningsforstand.

Det var en lille ros.

Og vi ønsker ikke den totalharmonisering af asylpolitikken, som jo klart fremgår af slutdokumentet, og som også fremgår af lovforslag nr. L 222, og hvorefter de kontraherende parter skal udarbejde en redegørelse for deres nationale asylpolitik med henblik på en harmonisering. Det er ikke den vej, vi ønsker at det internationale samarbejde skal gå.

Men nu får vi jo snart høringsvarene, og dér kan vi måske få uddybet nogle af de problemer, som Dansk Politiforbund ved flere lejligheder har givet udtryk for, og som de i de sidste måneder jævnligt har skrevet artikler om i forskellige blade.

Der har også været en debat om forholdet til grundlovens § 20, og Justitsministeriet har i lov-